

Spodrības un puķu pārvaldniece Ingrīda Skutele

Ingrīda Skutele rūpējas par pirmā stāva telpu spodrību.

Egita Terēze Jonāne

Kad bērni, skolotāji un direktors ierodas Preiļu Mūzikas un mākslas skolā, gaiteni un klases jau ir sakoptas un uzspodrinātas, puķes dāsnī palaistītas... Tas ir Ingrīdas Skuteles rīta veikums. Viņa ir šīs skolas apkopēja jau vairāk nekā 20 gadus. Sarunā "Vietējai Latgales Avīzei" Ingrīda stāsta, ka tas ir darbs, kuru patīk darīt gan četros no rīta, gan pēc koncertiem vai konkursiem.

Ingrīda, lūdzu, pastāstiet par sevi – dzimto vietu, darba gaitām...

– Esmu dzimusi un augusi Preiļos, un uzreiz pēc skolas sāku strādāt Preiļu Lauk-technikā, jo tur bija brīva dispečera vakance. Kad uzņēmums pajuka, kādu laiku biju bezdarbniece. Vēl pēc laiciņa man piedāvāja sētnieces darbu, bet, kad apvienoja Preiļu Mākslas skolu un Preiļu Mūzikas skolu – apkopējas darbu. Tā nu šajā skolā strādāju jau vairāk nekā 20 gadus.

Ar ko Preiļi ir forši, ka neaizbraucāt projām?

– Es Preiļos piedzimu, augu, mācījos, strādāju, te piedzima mani trīs bērni un mani divi mazbērni, te dzīvo draugi, kolēģi. Visi cilvēki ir pazīstami, šeit ir darbs, kas man patīk. Preiļi ir skaista un mājīga pil-sēta. Nekad nav gribējies skriet kaut kur projām.

Lūdzu, pastāstiet, kāda ir jūsu diena Preiļu Mūzikas un mākslas skolā.

– Katra diena ir citādāka. Ja telpas jāpoš koncertiem vai konkursiem (man uzticēta tīrība un kārtība pirmajā stāvā), tad atnāku uzreiz pēc plkst. 4.00. Citās dienās – ne-daudz vēlāk, lai, pirms ierodas direktors un skolotāji (tas ir plkst. 8.00–9.00), būtu spod-ras telpas, kur iepriekšējā dienā darbojās mākslinieki ar otiņām un krāsām vai mālu, iztīru arī pūšamo instrumentu, klavieru un citas klases. Kamēr noslauki putekļus, iz-mazgā grīdas, sakārto mēbeles, palej pu-ķes..., diena aizsteidzas nepamanot... Un tad jau pulksteņa rādītājs rāda trīs vai četri pēc-pusdienā, kad varu doties mājās.

Rudenī un ziemā darba ir vairāk, jo jā-cīnās ar smiltīm, ko sanesam no āra. Vis-maz divas reizes gadā – pirms izlaiduma un pirms jaunā mācību gada – nomazgājam logus, bet te, pie ieejas durvīm, tos maz-gājam vēl biežāk.

Vai patiesi ir teiciens – kamēr pu-tekļus dzenā vienā stūrī, tikmēr tie jau citā sakrājušies no jauna.

– (*Smejas.*) Tā varētu būt taisnība, bet parasti mēbeles, palodzes, plauktus un grī-das tīru ar mitru lupatu, tāpēc putekļi krājas lēnāk. Obligāti bieži vēdinām telpas. Man rokās ir mitra lupatiņa arī šodien, un, ejot garām plauktam vai palodzei, roka jau ce-ļas pati, lai noslaucītu tos. Mājās ir tāpat – atnāku, un pārbraucu ar roku, vai nav sa-krājušies putekļu kārtā. Obligāti – gan skolā, gan mājās – izslēdzu gaismu, ejot projām. Tas jau ir kā pieradums.

Kādus vēl darbarīkus izmantojat savā spodrības darbā?

– Tā ir birste ar šaupeli, *mopsis* (grīdu mazgāšanas birste), ūdens spainis, dažādas lupatiņas (tās ir rokā vai kabatās) un puķu

Jauki, ka vairs nedrīkst lietot mo-bilos tālrunus skolās, tie dara bērnus neuzmanīgus, izklaidīgus. Ja telefons nav blakus, bērns var koncentrēties svarīgajam – mācību stundām, bet mā-jās viņš labprāt spēlē bumbu vai brauc ar skrituļdēli.

Vai skolēni sasveicinās, ienākot skolā?

– Labrīt vai labdien saka ne visi bērni, bet mēs ar kolēģiem bieži sagaidām viņus pie durvīm ar savu labdienu vai labrītu, un tad jau viņi saka – ā, jā, labdien!; atceras, ka, ienākot skolā, ir jāsveicinās.

Kāds ir jūsu vērojums, cik ļoti tīrība, kārtība nosaka kopnoskaņu telpās un cilvēkos?

– Visiem patīk uzturēties sakārtotās un tīrās telpās. Kad darbs ir padarīts, apsēžos un, malkojot kafiju ar kolēģiem, ļaujos priekam par paveikto. Bet, kad nāk skolēni (sevišķi rudenī, ziemā vai lietainā dienā), tad tīrīšanas un kārtošanas darbi sākas no jauna – krēsls nav nolikts vietā vai puķu pods pastumts uz palodzes malu...

Tagad grib cilvēkus aizvietot ar ro-botiem...

Ingrīda Skutele rūpējas arī par skolas rotu – puķēm un ziediem

Istabā grīdas roboti jau sakopj, taču diezin vai robots mācēs noslaucīt putekļus visos plauktos, visās malīnās, diezin vai robotam varēs iemācīt palaistīt puķes... Un robots neprātīs karot ar zirneklišiem un viņu tīkliem, tas arī nezinās, kā pareizi sa-runāties ar skolēniem, lai viņi sveicinātos vai noslaucītu kājas, ienākot skolā.

Tad jau zirnekļiem arī patīk māksla...

– ... patīk gan, sevišķi pirmajā stāvā. Tu tikko iztīri tīklus, bet pāiet diena–divas, un zirneklis atkal ir savā vietā, noaudis kārtējo tīkla šedevru (*smejamies abas*).

Vai puķēm arī patīk jūsu skola?

– Tās vairāk pieradinātās šeit, pirmajā stāvā, un ziedošākās ir pelargonijas (pa vasa-ru tās atpūšas manā dzīvoklī), vienīgi ekso-tiskās puķes parasti ir spraunas uz dāvināša-nas brīdi, pēc tam gan bieži vien nonīkst. Mēs puķes barojam gan ar ārības vielām, gan ar ūdeni. Puķes noteikti rada jauku noskaņu.

UZZIŅAI

Apkopējas/-a galvenie darba pienākumi:

- * regulāri uzkopt iestādes vai dzīvojamās ēkas telpas, koridorus, kāpnes, telpu koplietošanas priekšmetus u. c.;
- * tīrīt logus un palodzes, mēbeles, grīdas, sienas, durvis, labierīcības priekšmetus u. tml.;
- * iztukšot papīrgrozus, higiēnas priekšmetu novietnes labierīcību telpās un citus atkritumu saturošus priekšmetus;
- * nodrošināt nepārtraukti pieejamus citus koplietošanas priekšmetus (salvetes, tualetes papīrs, ziepes u. tml.);
- * laistīt telpaugus un nodrošināt atbilstošu augu kopšanu u. c. ☒

(Avots – wikipedia.org)

«Projektu finansē Mediju atbalsta fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem». «Par projekta raksta «Spodrības un puķu pārvaldniece Ingrīda Skutele» saturu atbild SIA «Vietējā»».

MAF
Mediju atbalsta fonds